

decisió va ser una enorme equivocació. El diari *estrelladigital.es* publicava la setmana passada el testimoni d'un "metge militar especialista en NBQ" —originàriament les sigles responien a l'especialització en guerra nuclear, biològica i química, tot i que actualment s'ha estès també a la radiològica i per tant s'hauria de dir NRBQ—, la identitat del qual mantenia per òbvies raons en l'anonimat, que assegurava que la decisió del Govern de repatriar els dos contagiats "va anar en contra del que diuen tots els manuals sobre aquest tipus d'amenaça [...] dur dos infectats, en fase de màxima possibilitat de contagi, que a més no es podien curar, va ser com jugar a la ruleta russa". I pel que fa al fet que l'ajudant d'infermeria hagi contret la malaltia, assegurava que "el supòsit que s'estudia [en la guerra NRBQ] com a catàstrofe impossible de parar és el d'un terrorista suïcida infectat del virus de l'Ebola que viatja a una gran ciutat i es relaciona uns dies amb la gent fins que es mor o es mata. No cal afegir res més". Per una altra banda, el catedràtic de salut pública Ildefonso Hernández Aguado declarava a *eldiario.es* que quan la infermera va dir que tenia un poc de febre, "allò més recomanable hauria estat aïllar-la immediatament", seguint la praxi que l'OMS aconsella.

L'epidèmia, al cap d'uns mesos, ha entrat en una espiral fora de control

Pareix, doncs, fora de dubte que el Govern espanyol no va actuar correctament amb la repatriació dels dos religiosos malalts, que existí alguna falla en el protocol de seguretat que seguí la infermera que emmalaltí i que l'atenció mèdica que se li va dispensar en primera instància no fou adequada. Tanmateix, la ministra de Sanitat, Ana Mato, va dir en roda de premsa que hem d'estar tranquils.

Miquel Payeras

El cas de Dallas

Uns dies abans del contagi de Madrid, se'n va produir un altre fora d'Àfrica, fou a Dallas (Texas) i provocà el temor mundial.

Com es va infectar d'Ebola?

—L'home, de 40 anys, prové de Monròvia, capital de Libèria. Tal com informa un corresponsal del *New York Times* des de la ciutat, l'home havia tingut contacte directe amb una malalta d'Ebola el 15 de setembre. Es tractava de la filla del seu llogater, de 19 anys, que es trobava al setè mes d'embaràs. L'home va ajudar la família a portar la filla a l'hospital; però, com que les clíniques estaven totalment col·lapsades, no van acceptar la pacient. L'home va ajudar la família a tornar la filla, greument malalta, a casa i en el trasllat hi tingué contacte directe. Més tard, a la nit, la noia va morir.

Quatre dies més tard, l'home va pujar a un avió en direcció a Dallas, on va arribar el 20 de setembre. Segons *The New York Times*, als Estats Units hi viuen el seu fill i la seva germana, la qual volia visitar. El 24 de setembre va desenvolupar els primers símptomes. Més o menys al mateix temps va emmalaltir el germà, de 21 anys, de la noia de Monròvia. Va morir de camí a l'hospital. Es creu que a hores d'ara el seu pare també és mort.

—Quantes persones pot haver infectat el malalt d'Ebola?

—Les persones que s'han infectat poden contagiar des del moment que presenten símptomes, que són, entre altres, febre alta, dolor muscular, diarrea o vòmits. En el cas de l'home, la malaltia es va començar a fer evident el 24 de setembre. El dia 28 va ser

traslladat a una unitat d'aïllament de l'hospital Texas Health Presbyterian de Dallas. Segons les informacions actuals, en aquests quatre dies havia tingut contacte amb entre dotze i divuit persones. Entre aquestes persones hi ha els seus parents, al pis dels quals va estar-se, i també cinc nens en edat escolar i, com a mínim, tres membres de l'equip de l'ambulància que el va portar a l'hospital.

No és clar si les persones es podrien haver infectat per mitjà dels vòmits del pacient: segons els informes, l'home degué vomitar davant del complex residencial dos dies després de la seva primera visita a l'hospital. Només es pot produir un contagi, però, si es té contacte directe amb el vòmit. Això, en aquest cas, sembla més aviat improbable.

—Què s'ha fet malament a Dallas?

—Com afirmen mitjans nord-americans, l'home va anar de visita dos dies, després que li va venir la febre i que es va trobar malament, a l'hospital Texas Health Presbyterian. Allà li van diagnosticar febre a causa d'una "infecció vírica habitual", li van donar antibiòtics i el van enviar a casa. A banda del fet que els antibiòtics no són efectius contra les infeccions víriques, pel que es diu, l'home d'una infermera va dir que venia de Libèria. "Malauradament, aquesta informació no es va comunicar a tot l'equip", va dir un representant de l'hospital.

Si es confirmen les informacions, quedarà palès que l'hospital no va seguir les recomanacions de l'autoritat nord-americana Centers and Disease Control and Prevention (CDC), encarregada de la protecció de les epidèmies. Després de l'esclat de l'epidèmia d'Ebola a l'Àfrica occidental, la CDC va donar instruccions sobre plans d'emergència i va fer recordatoris a centres mèdics i al personal sobre com s'havia de procedir en cas de sospita. En el document corresponent es deia: "Els viatgers provinents

de països de l'Àfrica occidental amb símptomes han de ser tractats com a casos sospitosos”.

—Com es tenen en observació les persones de contacte?

—La CDC ha enviat, segons dades de la mateixa institució, deu experts a Dallas que analitzaran el cas més detalladament. Aïllaran totes les persones amb qui l'home va estar en contacte durant els quatre dies en qüestió i en controlaran els símptomes regularment. Si aquestes persones encara no presenten cap símptoma, no poden contagiar la malaltia.

Després d'una infecció amb el virus de l'Ebola passen com a màxim vint-i-un dies abans no comença la febre. Si les persones no mostren símptomes durant aquest període, no estan infectades. Però si tenen mostres de febre, se'ls posarà immediatament en quarantena i se'ls tractarà. A més a més, després caldrà mirar amb qui han tingut contacte ells després que apareguessin els símptomes. I aleshores es repeteix el procediment. La situació es torna crítica si les persones amb qui ha tingut contacte el primer pacient no són identificades i no se'ls pot tenir en observació. En aquest cas, és possible que el virus es propagui.

Segons informen mitjans nord-americans, ja s'han trobat els cinc escolars. “Els nens no presenten cap símptoma, i és molt improbable que escampin cap virus”, ha dit un representant de l'autoritat escolar de la zona. Se'ls va demanar, però, que no anessin a classe durant les pròximes setmanes. Segons aquests informes, les escoles afectades també estan en observació per part de les autoritats locals i s'hi està duent a terme una neteja exhaustiva. Les autoritats han anunciat que l'ambulància amb què es va transportar el pacient d'Ebola a la clínica ja està fora de servei. “És un cas greu”, va dir dimecres Rick Perry, governador de Texas, en una roda de premsa.

Actualització: Des d'aleshores, les autoritats sanitàries de Texas han anunciat que, per seguretat, també s'ha posat en observació aquelles persones que van estar en contacte amb les persones amb qui havia estat en

Barrera davant del complex d'apartaments a Dallas (Texas) on vivia el contagiad del virus de l'Ebola.

contacte l'home. En total són més de vuitanta persones.

—Quin perill hi ha que el virus es propagui als Estats Units?

—En el fons, a Dallas ha passat exactament el que passa cada dia desenes o fins i tot centenars de vegades a l'Àfrica occidental. Un malalt d'Ebola és enviat a casa tot i tenir-ne símptomes, i així esdevé un perill per a altres persones. La diferència és que a l'Àfrica en la majoria de casos no passa per un descuit, sinó perquè les clíniques i els centres sanitaris estan totalment desbordats i no poden admetre més pacients.

A diferència de l'Àfrica, als Estats Units les possibilitats de tractament dels pacients d'Ebola són realment òptimes. Cada infectat és tractat per un nombre considerable de metges i d'assistents mèdics, i les unitats d'aïllament dels hospitals estan molt més ben equipades que els centres de tractament de Libèria, Guinea i Sierra Leone. Fins i tot si les persones de contacte agafen l'Ebola als Estats Units, el risc que contagiïn més persones és més aviat baix, perquè se les troba amb relativa celeritat i se les posa en observació.

A més a més, l'experiència a l'Àfrica occidental demostra que com més aviat es tracten els pacients, més altes són les possibilitats de sobreviure. Des de l'esclat del brot, diversos cooperants nord-americans que s'han infectat a l'Àfrica han viatjat als Estats Units i han rebut tractament. Fins ara no s'ha mort cap dels afectats.

—Podria ser que el pacient d'Ebola hagués infectat altra gent durant el vol des de Libèria?

—Qui s'ha infectat amb el virus de l'Ebola no comença a contagiar altres persones fins que no apareixen els símptomes de la malaltia, com la diarrea, els vòmits o la febre. No va ser fins quatre dies després de la seva arribada a Dallas que el malalt va desenvolupar-ne els símptomes. Durant el viatge cap als Estats Units, en què va fer una parada d'unes quantes hores a Brussel·les, no hi havia, doncs, “cap perill per als altres passatgers del vol”, segons afirma l'Institut Robert Koch (RKI) de Berlín.

Cynthia Briseño

Hi col·labora: Heike Le Ker

© Der Spiegel

Traducció d'Arnau Figueras